

[Landbrugsministeren.]

ladelse, medens den tidligere hjemlede adgang til ved finansiering af brunkuls- og tørveproduktionen at opnå fortrinsret i denne nu må kunne bortfalde som ikke længere nødvendig.

Jeg håber, at brændselsituationen fortsat må være således, at de indenlandske brændselsreserver kun i ringe grad udnyttes, og skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Jeg tillader mig tilsidst for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tillæg til lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten.

Ifølge lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten og lov nr. 306 af 8. december 1932 om tillæg til lov om jagten kan visse nærmere angivne vildtarter sælges og forsendes i fredningstiden, når vildtet er nedlagt i jagttiden og plomberet ved øvrighedens foranstaltning.

Den moderne nedfrysningsteknik har gjort det rimeligt, at denne ordning gennemføres også for andre end de i loven nævnte vildtarter, og landbrugsministeriet har derfor i de senere år med hjemmel i vareforsyningsloven meddelt tilladelse til plombering og handel med plomberet vildt.

Vareforsyningsloven indeholder imidlertid ikke længere hjemmel til meddelelse af sådanne tilladelser, og det er derfor ønskeligt at skaffe lovhjemmel for en almindelig adgang til plombering af vildt og salg af plomberet vildt i fredningstiden.

Det må endvidere anses for ønskeligt ved plombering at åbne mulighed for indførsel af vildt i fredningstiden, navnlig fra Færøerne, for hvis befolkning afsætningen af fuglevildt på det danske marked spiller en ikke ubetydelig rolle, og der er derfor i lovforslaget optaget en bestemmelse om, at salg af indført vildt kan ske, når det ved plombering er godtgjort, at vildtet er indført fra Færøerne eller Grønland eller fra udlandet.

Ved lovforslaget er endelig bestemmelserne om plombering af vildt på en praktisk måde samlet i en enkelt lov.

Hermed, og idet jeg iøvrigt skal henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefaler jeg dette til velvillig modtagelse i det høje ting.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har statens udlån til nybygning af fiskerfartøjer og installation af motorer og tekniske anlæg — ekkolodder — siden foråret 1950 været finansieret i henhold til lov nr. 241 af 27. maj 1950 om udlån til fiskeriet og fiskeindustrien. Af de 10 mill. kr., der i henhold til denne lov blev stillet til rådighed for fiskeriet af Marshallmidlerne på gavekontoen i nationalbanken, blev de 5 mill. kr. anvendt til kutterbyggerier og de i nærværende lovforslag iøvrigt omhandlede formål.

Ved den yderligere fordeling af midlerne på gavekontoen i nationalbanken, der fandt sted ved lovene af 7. juni 1952, blev der ikke stillet midler til rådighed for fiskerierhvervet, herunder til bygning af fiskerfartøjer, idet de bevilgede penge ikke på daværende tidspunkt var fuldt opbrugt. Dette skyldtes ikke, at der ikke havde været brug for pengene, men man havde fra administrationens side været stærkt sparsommelig med hensyn til uddeling af lån for at få midlerne til at strække så langt som muligt.

Imidlertid viste det sig i løbet af sommeren 1953, at de nævnte 5 mill. kr. i løbet af kortere tid ville være opbrugt, og et forsøg, der gjordes af den tidligere fiskeriminister på at få stillet 1 mill. kr. yderligere af Marshallmidlerne til rådighed til nybygning af fiskerfartøjer m. v., viste sig umuligt at gennemføre. Der har således ikke siden efteråret 1953 kunnet ydes lån til heromhandlede formål, og i fiskeriministeriet beror et betydeligt antal ansøgninger, ialt for ca. 700 000 kr., som vel er blevet foreløbigt behandlet, men som man ikke har kunnet tage endelig stilling til, inden spørgsmålet om tilvejebringelse af yderligere lånemidler er blevet afklaret.

Meget tungtvejende hensyn taler for, som foreslået i lovforslaget, at fortsætte den heromhandlede lovgivning, dels fordi det under den stadig skarpere konkurrence mellem de fiskeproducerende nationer er nødvendigt, at kutterflåden til stadighed holdes i så god og effektiv stand som overhovedet muligt,